

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou LL.M. ve věci

žalobce: X, narozen X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 31. 1. 2020, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Reference source not found.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2019, č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).
2. V žalobě žalobce se závěry napadeného rozhodnutí nesouhlasil. Konstatoval, že mu nepřidá efektivní posuzovat invaliditu jen na základě jednoho zdravotního problému, když z několika různých zdravotnických zařízení a ze zpráv dvou desítek lékařů je zřejmé, že se v jeho případě jedná o celkovou zdravotní nezpůsobilost. Žalobce zdůraznil, že subjektivně se cítí být zdravotně nezpůsobilým na 70 - 75 %. Navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná zdůraznila, že podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, je pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se podle § 2 odst. 3 citované vyhlášky nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivů ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Požadavku žalobce na ohodnocení jeho jednotlivých zdravotních postižení a jejich konečný součet až do výše 70 či 75 %, odůvodňující přiznání invalidity třetího stupně, nelze vyhovět, neboť by takový postup byl nezákonný. Žalovaná zdůraznila, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s posudkovými závěry OSSZ i posudkové služby žalované o zdravotním stavu žalobce, jimiž žalobce nebyl shledán invalidním. S ohledem na to, že žalobce nesouhlasil s medicínským posouzením svého celkového zdravotního stavu, žalovaná navrhovala provést důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 7. 8. 2019 žádost o invalidní důchod. Dne 30. 9. 2019 byla u žalobce provedena lékařkou příslušné Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) prohlídka ve smyslu § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Lékařka OSSZ vycházela ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky x ze dne 21. 8. 2019, dalších nálezů odborných lékařů a profesního dotazníku ze dne 27. 9. 2019. Konstatovala, že žalobce není invalidní, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B položce 10 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 25 %. Jedná se o polymorfní potíže, z nichž dominuje postižení levého ramene. Udávané postižení kloubů, hlavně levého ramene a pravého kolene se stavem po opakovaných artroskopických operacích s artrózou pravého kolene a

Reference source not found.

bolestivostí, hodnotila lékařka OSSZ jako lehké až středně těžké postižení s mírným omezením funkce. Ostatní diagnózy nejsou dle lékařky OSSZ posudkově významné.

5. S ohledem na závěry zmíněného posudku vydala žalovaná dne 25. 10. 2019 rozhodnutí, kterým žádost žalobce o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zákona o důchodovém pojištění.
6. Proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal námitky. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobce posouzen lékařkou žalované dne 20. 1. 2020. Posudková lékařka žalované měla k dispozici stejnou zdravotnickou dokumentaci jako lékařka OSSZ. K námitkovému řízení byly navíc doloženy zprávy ORL, otorhinolaryngologie Krajská nemocnice Liberec, X ze dne 12. 6. 2019, 10. 10. 2019 a 13. 1. 2020 a zpráva X, X, ze dne 16. 10. 2019. Žalobce byl při jednání vyšetřen. Lékařka ČSSZ konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je perihumeroskapulární artropatie vlevo, jako stav po artroskopické operaci levého ramene dne 18. 6. 2018. Zdravotní stav svým dopadem na funkci organismu odpovídá kapitole XV., odd. B, položce 3b, kde je stanoveno rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 15 - 25 %. Jedná se o středně těžké omezení hybnosti jednoho ramenního kloubu s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů. S ohledem na to, že posuzovaný je levák, a také pro komorbidity, kde jsou v popředí bolesti pravého kolene, je stanovena horní hranice stanoveného rozmezí. Na vyšší míru poklesu pracovní schopnosti zdravotní stav posuzovaného nedosahuje. Pourazový stav nenaplnuje podmínky § 26 zákona o důchodovém pojištění. V případě hodnocení FP artrózy jako rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu by bylo možno hodnotit maximálně dle kapitoly XIII., odd. A, položky 1a, kde je míra poklesu pracovní schopnosti maximálně 10 %, jedná se o lehké funkční postižení. Při navýšení by míra poklesu pracovní schopnosti dosahovala maximálně 20 %. Nově doložené odborné nálezy neobsahují nové posudkově významné skutečnosti.
7. Ze závěru tohoto lékařského posudku žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobce podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdila. Žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položky 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, u kterého je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 - 25 %. Probíhající komorbidity byly zohledněny stanovením základní míry poklesu pracovní schopnosti na horní hranici možného rozmezí. V případě hodnocení FP artrózy, jako rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kdy se jedná o lehké funkční postižení, by míra poklesu pracovní schopnosti nedosahovala takové výše, jako byla stanovena pro postižení ramene. Na vyšší míru poklesu pracovní schopnosti zdravotní stav žalobce nedosahuje. Potíže, které žalobce zmínil v námitkách, nejsou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění. Zdravotní stav vyžaduje jistá omezení, ale míra poklesu pracovní schopnosti nedosahuje invalidizující úrovně. Žalovaná sice zvolila jinou rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu než OSSZ, nadále je však v souladu se závěrem, že žalobce není invalidní.
8. Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o nároku žalobce na invalidní důchod. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní

Reference source not found.

schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu 1. stupně, b) nejméně o 50 % avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu 2. stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu 3. stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

9. Protože se námitky žalobce soustředily do posouzení, zda jeho zdravotní postižení dosahuje stupně invalidizace, doplnil soud posouzení zdravotního stavu žalobce posudkem PK MPSV, pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.
10. PK MPSV v posudku ze dne 12. 11. 2020 konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí došlo u žalobce v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem k poklesu jeho pracovní schopnosti celkem o 20 % a nejednalo se tak o invaliditu. Jako dominující příčinu s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti PK MPSV označila postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Vzhledem k lehkému postižení hybnosti levého ramene bez akrálního deficitu levé horní končetiny u leváka a s ohledem k dalším komorbiditám se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, je obecně arthropatie levého ramenního kloubu u leváka, základní postuře bez jasnější asymetrie, držení ramen. patenců, bez jasnější dystrofizace, lopatky neodstávají. Měření trojika v pažním segmentu bez jasnější asymetrie, stisk sym., cítí jak algické, tak vibrační diferencuje, bez závažné funkční patologie. V kombinaci s femoropatelní artrózou II. st. pravého kolenního kloubu po opakovaných arthroscopických operacích bez závažných funkčních deficitů. PK MPSV zdůraznila, že použila toto hodnocení, které se z funkčního hlediska jeví jako objektivnější, nicméně posudkové hodnocení uvedené posudkovou lékařkou z námitkového řízení by šlo rovněž použít. Žalobce byl dle PK MPSV nadále obecně schopen vykonávat technické administrativní práce, pro které dosáhl svého středoškolského vzdělání s maturitou.
11. Další dokazování lékařskými zprávami, které žalobce soudu předložil při ústním jednání soud neprováděl, neboť se jednalo buď o zprávy, které předložil již během správního řízení (např. zpráva ORL, otorhinolaryngologie Krajská nemocnice Liberec, X, ze dne 13. 1. 2020), nebo je doložil k jednání PK MPSV (zprávy z ortopedie, X, ze dne 14. 1. 2020, 8. 10. 2020 a 29. 10. 2020), případně se jednalo o nově vystavené zprávy (zprávy Centra léčebné rehabilitace, X, ze dne 30. 12. 2020).
12. Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.
13. V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, žalobce byl jednání PK MPSV přítomen a při jednání vyšetřen odborným lékařem z oboru neurologie. Soud ověřil, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů. Vycházela

Reference source not found.

ze zdravotní dokumentace praktické lékařky X, spisové dokumentace OSSZ a žalované. Žalobce při jednání PK MPSV také měl možnost se ke svým subjektivním potížím vyjádřit. Z toho soud dovozuje, že onemocnění žalobce mohlo být řádně zhodnoceno dle posudkových kritérií. V posudku je uvedeno, že zjištěné postižení zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a v jakém rozsahu v jeho důsledku poklesla pracovní schopnost žalobce, a to v souladu s vyhláškou o posuzování invalidity. PK MPSV vysvětlila stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce, i proč tuto hodnotu navýšila dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity o dalších maximálně možných 10 %. Zdůvodnila také, proč zdravotní postižení žalobce zařadila pod příslušnou položku vyhlášky. PK MPSV připustila, že posudkové hodnocení uvedené posudkovou lékařkou z námitkového řízení by šlo rovněž použít, zařazení žalobcova postižení pod kapitolu XIII., odd. A, položku 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, však považovala za objektivnější.

14. Krajský soud opakuje, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, sám neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazů posudkem příslušné posudkové komise. Dle PK MPSV je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení podřaditelné pod kapitolu XIII., odd. A, položku 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla dle výše uvedeného zařazení stanovená na 10 %. Jedná se o lehké postižení hybnosti levého ramene bez akrálního deficitu levé horní končetiny u leváka. S ohledem k dalším komorbiditám se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 20 %. Odůvodnění posudku považuje soud za postačující a s ohledem na to, že nenalezl důvody vyvracející závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobce, má za to, že uvedeným posudkem PK MPSV bylo prokázáno, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 20 %.
15. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se podle § 2 odst. 3 citované vyhlášky nesčítají. V takovém případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivů ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
16. Soud nijak nezpochybňuje skutečnost, že zdravotní postižení žalobce je spojeno s omezením v jeho každodenním životě. Tento závěr z posudku PK MPSV jednoznačně vyplývá. Dlouhodobě nepříznivý stav žalobce však nebyl při objektivním posouzení takové povahy, aby v tuto chvíli a především za daných zákonných podmínek zvrátil závěr o tom, že žalobce nesplňuje zákonné podmínky pro uznání invalidity.
17. Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Reference source not found.

18. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Liberec dne 14. ledna 2021

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně